

**Acțiune introdusă la 18 iulie 2012 — Comisia Europeană/
Republica Italiană**

(Cauza C-344/12)

(2012/C 287/49)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: D. Grespan și G. Conte, agenți)

Pârâtă: Republica Italiană

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, întrucât nu a adoptat în perioada prevăzută toate măsurile necesare pentru implementarea Deciziei C(2009) 8112 din 19 noiembrie 2009 privind ajutoarele de stat nr. C 38/A/2004 (ex NN 58/2004) și nr. C 36/B/2006 (ex NN 38/2006) acordate de Italia societății Alcoa Trasformazioni, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi reveneau în temeiul articolelor 2, 3 și 4 din decizia menționată și în temeiul articolului 288 TFUE;

— obligarea Republicii Italiene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Acțiunea Comisiei are ca obiect neaplicarea de către Republica Italiană a deciziei Comisiei privind ajutoarele de stat nelegale acordate societății Alcoa.

Pe de o parte, în temeiul articolului 4 din decizia în cauză, Italia trebuia să comunice Comisiei, până la 20 ianuarie 2010, valoarea totală a ajutorului care trebuia recuperat, măsurile adoptate și cele avute în vedere în vederea respectării prevederilor deciziei și documentele care demonstrează că beneficiarului i s-a solicitat să returneze ajutorul. Pe de altă parte, în temeiul articolului 2 coroborat cu articolul 3 din decizie, Italia era obligată să procedeze la recuperarea ajutorului de la beneficiar până la 20 martie 2010.

La data introducerii prezentei acțiuni, pârâta nu adoptase încă toate măsurile necesare pentru a îndeplini aceste obligații.

**Acțiune introdusă la 19 iulie 2012 — Comisia
Europeană/Republica Italiană**

(Cauza C-345/12)

(2012/C 287/50)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: E. Montaguti și K. Herrmann, agenți)

Pârâtă: Republica Italiană

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, întrucât nu a prevăzut obligația de punere la dispoziție a unui certificat de performanță energetică în cazul vânzării sau a închirierii unui imobil în conformitate cu condițiile prevăzute la articolele 7 și 10 din Directiva 2002/91/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2002 privind performanța energetică a clădirilor ⁽¹⁾, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile întemeiate pe articolul 7 alineatele (1) și (2) și pe articolul 10 din directiva menționată coroborate cu articolul 29 din Directiva 2010/31/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 2010 privind performanța energetică a clădirilor ⁽²⁾;

— constatarea faptului că, întrucât nu a notificat toate măsurile de transpunere a articolului 9 din Directiva 2002/91 CE, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile întemeiate pe articolul 15 alineatul (1) din directiva menționată coroborate cu articolul 29 din Directiva 2010/31/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 2010 privind performanța energetică a clădirilor;

— obligarea Republicii Italiene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2002/91/CE a expirat la 4 ianuarie 2006. Perioada de transpunere a articolelor 7-9 din directiva menționată a expirat la 4 ianuarie 2009, iar potrivit Comisiei, articolul 28 din Directiva 2010/31/UE, care permite statelor membre să amâne aplicarea cerinței de a pune în aplicare certificatele de performanță energetică nu include certificatele eliberate deja sau care urmează a fi eliberate în temeiul articolului 7 alineatul (1) din Directiva 2009/91/CE.

La data introducerii prezentei acțiuni, pârâta nu adoptase încă toate măsurile necesare pentru implementarea directivei menționate.

⁽¹⁾ JO L 65, p. 1.

⁽²⁾ JO L 153, p. 13.

**Recurs introdus la 19 iulie 2012 de DMK Deutsches
Milchkontor GmbH (ehemals Nordmilch AG) împotriva
Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 22 mai 2012
în cauza T-546/10, Nordmilch AG/Oficiul pentru
Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și
modele industriale)**

(Cauza C-346/12)

(2012/C 287/51)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: DMK Deutsches Milchkontor GmbH (fostă Nordmilch AG) (reprezentant: W. Berlit, avocat)

Cealaltă parte în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Lactimilk, SA

Concluziile recurenței

- Anularea punctelor 1 și 2 din dispozitivul Hotărârii Tribunalului din 22 mai 2012 (cauza T-546/10);
- admiterea tuturor cererilor formulate în primă instanță;
- obligarea Lactimilk SA la plata tuturor cheltuielilor de judecată efectuate de recurentă în cursul întregii proceduri.

Motivele și principalele argumente

Recurenta susține că hotărârea Tribunalului trebuie anulată întrucât Tribunalul a reținut în mod greșit o similitudine între marca a cărei înregistrare a fost solicitată de către recurentă și mărcile întinatei Lactimilk SA, și astfel, considerând că există un risc de confuzie, a aplicat în mod incorect articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94. Tribunalul a săvârșit o eroare atunci când nu a comparat mărcile în litigiu în modul în care au fost solicitate spre înregistrare sau în care au fost înregistrate (și anume cu majuscule), examinând în schimb riscul de confuzie pe baza ambelor mărci scrise în mod diferit. Procedând astfel, Tribunalul a denaturat starea de fapt. Mai mult, Tribunalul a considerat în mod eronat că accentul în marca solicitată cade pe a doua silabă, fără să țină seama că marca solicitată este scrisă cu majuscule, astfel încât, având în vedere modul în care ea ar fi înțeleasă și în limba spaniolă, este exclus ca accentul în marca solicitată să cadă numai pe a doua silabă.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de către Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg la 20 iulie 2012 — Caisse nationale des prestations familiales/Ulrike Wiering, Markus Wiering

(Cauza C-347/12)

(2012/C 287/52)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Caisse nationale des prestations familiales

Pârâți: Ulrike Wiering, Markus Wiering

Întrebarea preliminară

Pentru calcularea suplimentului diferențial eventual datorat, conform articolului 1 litera (u) punctul (i), articolului 4 alineatul (1) litera (h) și articolului 76 din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați,

cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității, cu modificările ulterioare ⁽¹⁾, și articolului 10 [alineatul (1) litera (b) punctul (i)] din Regulamentul (CEE) nr. 574/72 al Consiliului din 21 martie 1972 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 ⁽²⁾, de organismul competent din statul membru al locului de muncă, trebuie să se ia în considerare, ca prestații familiale de aceeași natură, toate prestațiile primite de familia lucrătorului migrant în statul de reședință, în speță „Elterngeld” și „Kindergeld” prevăzute de legislația germană?

⁽¹⁾ JO L 149, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 26.

⁽²⁾ JO L 74, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 74.

Recurs introdus la 16 iulie 2012 de Consiliul Uniunii Europene împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 25 aprilie 2012 în cauza T-509/10, Manufacturing Support & Procurement Kala Naft/Consiliul

(Cauza C-348/12 P)

(2012/C 287/53)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Bishop și R. Liudvinaviciute-Cordeiro, agenți)

Celelalte părți în proces: Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran, Comisia Europeană

Concluziile recurentului

- anularea Hotărârii pronunțate de Tribunal (Camera a patra) la 25 aprilie 2012 în cauza T-509/10;
- pronunțarea în mod definitiv asupra litigiului și respingerea ca inadmisibilă a acțiunii formulate de Kala Naft împotriva actelor Consiliului în discuție sau, în subsidiar, respingerea acțiunii ca neîntemeiată;
- obligarea Kala Naft la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Consiliu în primă instanță și în cadrul prezentului recurs.

Motivele și principalele argumente

Consiliul consideră că hotărârea Tribunalului în cauza menționată mai sus este viciată de două erori de drept și că această hotărâre ar trebui, prin urmare, să fie anulată.

În primul rând, Consiliul consideră că Tribunalul ar fi comis o eroare de drept respingând ca inadmisibilă acțiunea formulată de societatea Kala Naft, având în vedere că această societate ar constitui, în opinia Consiliului, o entitate guvernamentală iraniană.